

Märtsikuus ilmub kaks numbrit!

Eluläte

EELK Kadrina Katariina koguduse häälekandja

Nr 77 märts 2022

tasuta

Sõna

*Kui nisuiva ei lange
maasse ega sure, siis
see jääb üksi, aga kui
see sureb, siis see
kannab palju vilja!*

Jh 12:24

Möte

Jeesus kõneleb taevariigi asjust sageli tähendamissõnade ja võrdumitega. Nii ka siin ta toob näite põllupidamisest, selgitamiseks, mis on ülestõusmine surmast. Ka seeme peab mulda saama ja „surema“, et see võiks hakata vilja kandma. Palju vilja.

Kirikuaasta suurim püha pole enam kaugel. Ja kuigi näib, et seekord tuleb kevad teisiti, on Kristuse ülestõusmispüha ikka seesama. Ka meie alustame pühapidamist juba palmipuudepühaga. Vaikse Laupäeva õhtul on kavas ka kevadise leerikooli lõpetamine ning uute inimeste kirikusse vastuvõtmine, et siis pühapäeva hommikul rõõmsalt hõisata: „Ta on tõesti üles tõusnud!“

Palve

Hea Jumal! Jätkuvalt
palume rahu pärast
Ukrainas ja kogu maailmas,
kuid palun ära lase meil
kunagi unustada, et meil on
Surmavõitja Jeesus Kristus!
Aamen

Pühapäev, 10. aprill kl 11
Palmipuudepüha

Neljapäev, 14. aprill kl 18
Suur Neljapäev

Reede, 15. aprill kl 11
Suur Reede. Ristitee palvus

Laupäev, 16. aprill kl 18
Vaikne Laupäev. Ristimine ja
leeripüha

Pühapäev, 17. aprill kl 11
Kristuse ülestõusmispüha

Anglikaani kiriku tekkeloost ja Erasmus Rotterdamist.

Kevadkuu esimeses Elulätte numbris oli juttu inglise(anglikaani) kiriku rajajatest kuningas Henry VIII ja tema nõuandjast teoloogiadoktor Erasmus Rottendamist. Viimane neist oli uusaja oluline mõtleja, kes lähtus sellest, et kirik peab saama kõikides ühiskonnateemades, sealhulgas poliitikas kaasa rääkida. Ühtlasi aitas Erasmus Rottendamist kaasa inglise kiriku tugevdamisele ja alalhoidmisele. Erasmus lähtus tolaeagsete teoloogide ja filosoofide artiklite kogumikest, kus kirik ja sellest lähtuv õpetus peab tasakaalustama ühiskonnas toimuvat, tooma sellese sisse näiteid teoloogiast, eetikast ja selle kasutamisest igapäevaelus.

1516 aasta sügisel kuningakojas peetud ettekandes ütles Erasmus: „Iga endast lugupidav inimene peab endalt kasvõi kord elus küsima seda ühte ja ainust igavikulist küsimust- miks ma elan? Ainult Pühakiri annab selleks vastuseid.“ (Loe: Jeremija 29: 11-12). Tema filosoofilised ja teoloogilised ettekanded kuningakojas tekitasid nii poolehoidjad, kui panid küsimusi küsima.

Erasmuse elu ajal polnud inglise kirik veel kunagi nii tugev olnud. Enamus Euroopa suurkirikuid Erasmuse mõtteid siiski ei mõistnud ja tegid talle pidevalt etteheiteid, et Henry VIII tahvat selle läbi vaid veel oma kontrolli tugevndada. Rahvusvahelistes suhetes oli Henryl konflikt Prantsusmaa kuninga Francois I ja Saksa-Rooma riigi kuninga Karl V vahel, kes mõlemad püüdsid oma mõjuvõimu kehtestada. Erasmus aga leidis, et konflikt ei too Inglismaale head. 1546 aastaks olid nad Erasmusega aidanud Prantsuse kuningal lahendada enamuse reformatsiooniga seotud ja üles kerkinud usu- listest küsimustest.

KEVADEL
August Alle

Valge lumekoorik sai mustja värvi,
veeojad rajasid endale teed.
Kuhu minna, mida teha?
Ükski neist ojadest paraku ei teadnud veel.

Lumelillede valged
õiekroonid, tõtakalt tõstsid päid,
ei nad vaadanud, kunas ja millal kiire neil õitsemisega vaid näis.

Uduloorist päikese pinnal
sai korraga küps oreool.
Ta vaid paistis ja paistis ning paistis, ega mõelnudki, et see ongi Looja hool.

Poisid Vanavabriku tänavalt.

Järg jutule „Pihlakavärvide aeg“

VI osa

Võimatu oli ütelda, mida Vahur Pihlakas tegelikult mõtles, kui ta ühel reede õhtul poja oma töötuppa kutsus, talle mõnda aega tõsiselt otsa vaatas ja istet võtta palus. Noormees arvas kohe, et eesootav jutt saab olema ebameeldiv. Isa istus nelja jalaga taburetil. Ta olid käes mitme suurusega pintslid ning puhastuslapp. Tuba haises tärpentiini ja valge piirituse järele. Joonasel hakkas sees keerama.

„No nii paps, ah, et võtad mu jälle ette? Mis siis seekord ka teemaks on?“ küsis Joonas suus kirbe ja kuiv maik. Ta tahtis kohutavalt juua.

„Poiss, ära hakka jälle peale! Sa ei saa ju ometi seda oma vanale isale pahaks panna, et ma sinuga rääkida tahan.

Arvan, et peaksid selle Ummelase poisi suhtes pisut rohkem silmad, kõrvad lahti hoidma. Ta ei meeldi mulle.“

„Ei tea, miks?“

„Kui üks sinuvanuseks saav poiss kooli heast peast kus seda ja teist saadab ning hommikust õhtuni mingeid autosid ja mootorataid üles vuntsib, siis ei saa sellest ju midagi head tulla! Teievanustel noortel peaks ju olema tunduvalt rohkem eesmärke, kui päevast päeva seal netiavarustes passida või mingeid vanu autosid remontida. Minu nooruse ajal käisid poisid ikka pargis jalkat tagumas või noh, nohikumad arutlesid näiteks Materlincki „Sinilinnu“ üle.“

„Aga Toits läheb ju Tartusse kooli!“
Isa raputas pead: „Kardan, et ainult selleks, et siit külast minema saada. Muud põhjust ma selles paraku ei näe.“

„Paps, kui ma sind ei tunneks, siis arvaksin, et sa oled Toitsi peale lihtsalt kade. Ise sa räägid ju kogu aeg, et tööd saab teha kõikjal, kui vaid endal tahtmist ja jõudu jätkuks ning nüüd võtad sõna teemal, mis sind ei puuduta. No saime tookord hakkama suure lollusega ja mis siis? Kas paistame härra Tungla silmis selle pärast parema perekonnana või? Tead, paps, mis mind kogu selle asja juures kõige rohkem ärritab - see salatsemine, justkui saaks te sellega mineviku olematuks muuta. Ei saa ju. See tunduks isegi silmakirjalik.“

Seda öeldes istus Joonas teisele taburetile. Ta oli nüüd maruvihane. Tol päeval oja juurest koju naastes oli ta näinud naerukajakate paari. Taaskord tulid need kiljuvad linnud kujutluses noormehe silmade ette.

Linnupaar oli vaba, nad võisid lennata, kuhu iganes vaid soovisid, Joonas oli aga oma haiguse tõttu paljust pidanud loobuma.

„Poeg, kas ma ei ole mitte sulle juba korduvalt rääkinud, kui oluline sa mulle oled! Kas sa arvad, et see kõik siin talus mulle kerge on? Ei ole ja ma kardan, et ei saagi olema, sest just meie ühised vestlused on need, mis mulle praegu kõige rohkem muret teevad ja kui juba perekonnaliikmed omavahel ei räägi, siis ütle mulle, mis peab sellest elust nii saama? Varemalt, ema elu ajal, ei oleks selline asi isegi mitte kõne alla tulnud. Joonas, Joonas, kui inimest midagi üldse siin segases elus püsti peaks hoidma, siis on see usk ja teotahe. Olen kuulnud, et Toivol elavat Tartus tädi, Margaret vist oli ta nimi. Tead sa, läheb ta sinna siis kostiliseks või?“

„Ma ei tea sellest midagi. Toits pole mulle midagi rääkinud,“ ütles noormees põrandat põrnitsedes.

Isa Vahur tõusis püsti. Midagi tema astumises tegi teda korraka väga vanaks. Joonase poole suundudes oli Vahuri pilk täis segadust ja see tundus väga kurb, justkui oleksid kogu elumahlad temast tilkhaaval välja jooksmas.

Suurem osa Nõgenõmme elanikest oli Vahur Pihlakat endasse tõmbunud lootustandvaks kunstnikuks pidanud. Nüüd oli paps aga täielikult muutunud. Mõnel päeval ei lausunud keskealine mees sõnagi, istus toas ja vahtis tuimal pilgul tühja lõuendit. Selle aja sees mõtles ta palju Helmut Tunglale, oo kui segane oli kõik see olukord. Oo, kui segane oli see aeg.

Pärast pikale veninud vaikust isa jätkas: „Aa, oleksin peaaegu unustanud. Diina, see Ummelase õde, ta käis siin ja palus, et ma sulle ühe kirja üle annaksin. Asi olevat tähtis.“

„Kirja? Mis kirja? Isa!“ Joonase süda hakkas erutusest taguma.

„Ah, ega mina tea. Ehk on armastuskiri? Tüdrukutele meeldivad ju enamasti sellised asjad,“ vastas isa naeratades. „Anna siia, see on minu kiri!“

„Muidugi, muidugi, mu poiss, aga ära siis ühe kirja pärast veel päriselt pead kaotama hakka. Suurem jagu armunutest seda just paraku teebki! Päris hull lugu oleks, kui ka sina ühe plika pärast seda teeksid. Ma ei tea, aga teil noortel käib see asi kuidagi tänapäeval nii kiiresti, arusaamata. Üks päev üks, nädala pärast juba keegi teine.“

„Ah, paps, lõpeta juba. Ma pole mingi eilane.“

„Kui mitte eilane, siis üleilane kohe päris kindlasti. Vahel olen ma sinu pärast väga mures, Joonas. Ei saa ma sulle korraka olla nii isa, kui ema eest.“ Aga noormees, noh tema oli ühes oma kirjaga juba teisele korrusele tormanud. Tema toas oli nüüd suur massiivne raskest tammepuidust kirjutuslaud. Sinna taha noormees istuski. Värisevate sõrmedega rebis ta ümbriku kiiresti lahti. *Järgneb...*